

عنوان مقاله:

جامعه پیشه ور در شهر آشوب سیدای نسفی یا سیفی سمرقندی

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد حبیب الهی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

مرتضی رشیدی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

یکی از انواع قدیمی و انتشار یافته شعر فارسی شهر آشوب است. شهر آشوب را بر اساس معانی آن می توان از انواع شعر غنایی معرفی نمود. نخستین نمونه آن توسط شاعران عهد غزنوی از جمله مسعود سعد سلمان سروده شده است. پس از وی نیز شاعران دیگری از جمله: حکیم سنایی غزنوی، مهستی گنجوی، کمال الدین کوتاهپای، امیر خسرو دهلوی و سیفی بخارایی در سیر تحول آن سهیم بوده اند. ایرج افشار در مجله «فرهنگ ایران زمین» سال 1384، شماره 30، اصناف و طبقات را در شهر آشوب سیفی سمرقندی فقط به صورت فهرست و عنوان، بر اساس حروف الفبا و شماره صفحه معرفی نموده، در حالی که تمام ارجاعات و عنوان ها مربوط به دیوان سیدای نسفی، شاعر فارسی زبان سده هفدهم میلادی ماوراءالنهر است. سیدای نسفی در شهر آشوب خود به جامعه انسانی پیشه ور با لحن شیرین و جذاب اشاره نموده است. در این مقاله ضمن معرفی سیدای نسفی و شهر آشوب او و رابطه آن با جامعه شناسی، سعی شده به نمونه ای از هر عنوان نیز پردازد. نتایج حاصل از این جستار نشان می دهد با توجه به اینکه در هیچ یک از تذکره ها شاعری با نام سیفی سمرقندی یافت نشد، این احتمال می رود که منظور ایرج افشار از سیفی سمرقندی، همان سیدای نسفی بوده است.

کلمات کلیدی:

شهر آشوب، سیدای نسفی، سیفی سمرقندی، ادبیات غنایی، جامعه پیشه ور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520902>

